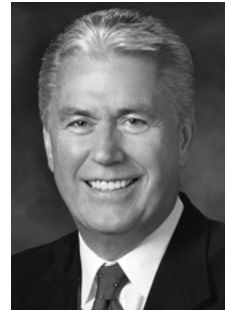

President Dieter F. Uchtdorf

Teine nõuandja Esimeses Presidentkonnas

Jüngrielu

Kolmkümmend aastat tagasi astus Ghanas üks noor kolledžitudeng nimega Doe esimest korda viimse aja pühade kogudusehoonesse. Sõber oli Doe endaga kaasa kutsunud ja Doe tahtis näha, milline see Kirik on.

Inimesed olid Kirikus nii lahked ja soojad, et ta imestas: „Mis kirik see selline on?”

Kirik avaldas Doele sedavõrd muljet, et ta otsustas rohkem teada saada Kiriku ja sealsete inimeste kohta, kes olid täis nii suurt rõõmu. Kuid kui ta seda tegi, hakkasid ta heasoovlik pere ja sõbrad teda takistama. Nad rääkisid Kiriku kohta kohutavaid asju ja tegid kõik, mis suutsid, et veenda teda seal mitte käima.

Doe oli aga saanud tunnistuse.

Tal oli usku ja ta armastas evangeeliumi, mis täitis tema elu rõõmuga. Ja seega astus ta ristimisvetesse.

Pärast süvenes ta evangeeliumi uurimisse ja palvesse. Ta paastus ning otsis oma elus Püha Vaimu mõju. Selle tulemusel kasvasid Doe tunnistus ja usk tugevamaks ja sügavamaks. Viimaks otsustas ta teenida Issandat põhimisjonil.

Pärast misjonilt naasmist kurameeris ja abiellus ta koju naasnud misjonäriaga – selle samaga, kes oli aastaid varem ta ristinud – ja nad said pitseeritud Lõuna-Aafrika Johannesburgi templis.

Ajast, mil Doe Kaku esmakordselt Jeesuse Kristuse evangeeliumi rõõmu koges, on möödunud palju aastaid. Selle aja jooksul ei ole elu olnud alati kerge. Ta on kogunud omajagu südamevalu ja meelegeid, sealhulgas kahe

lapse kaotust – nende kogemuste sügav lein koormab ikka veel raskelt tema südant.

Kuid tema ja tema abikaasa Anthony on püüdnud saada lähedasemaks teineteisega ja nende armastatud Taevase Isaga, keda nad kogu südamest armastavad.

Nüüd, 30 aastat pärast seda, kui ta ristimisvetesse astus, lõpetas öde Kaku hiljuti veel ühe põhimisjoni – seekord oma abikaasa kõrval, kes oli misjonipresident Nigeerias.

Kes öde Kakut tunnevad, ütlevad, et temas on midagi erilist. Ta kiirgab. On raske veeta temaga aega, ilma et tunneksid end rõõmsamalt.

Tema tunnistus on kindel: „Ma tean, et Päästja näeb mind oma tütre ja sõbrana (vt Mo 5:7; Et 3:14),” ütleb ta. „Ja ma püüan väga olla ka Tema sõber ning õpin, kuidas seda teha – mitte ainult sõnades, vaid ka tegudes.”

Oleme jüngrid

Õde Kaku lugu sarnaneb paljude teiste lugudega. Ta soovis teada tõde, maksis vaimse valguse saamise hinna, näitas armastust Jumala ja ligimese vastu ning koges teel raskusi ja kurbust.

Kuid vaatamata vastuseisule, vaatamata kurbusele, läks ta usus edasi. Ja sama oluline on, et ta säilitas rõõmu. Ta leidis viisi, kuidas eluraskustes mitte ainult vastu pidada, vaid nendele vaatamata ka õnnelikult elada.

Tema lugu sarnaneb teie ja minu looga.

Harva on meie teekond sujuv ja ilma katsumusteta.

Igaüks meist kogeb südamevalu, pettumust ja kurbust. Me võime isegi tunda heitumust ja mõnikord arvata, et me ei jaksa oma koormat kanda.

Kuid kõik, kes elavad jüngrielu – kes püsivad ustavana ja liiguvad usus edasi; kes usaldavad Jumalat ja peavad Tema käske¹; kes elavad päevast päeva ja tunnist tundi evangeeliumi järgi; kes teenivad kristlikult end ümbritsevaid inimesi, üks heategu korraga –, on need, kelle väikes-
tel tegudel on tihtipeale suur mõju.

Inimesed, kes on veidike lahkemad, natuke andestavamad ja pisut armulisemad, on need armulised, kes saavad armu.² Inimesed, kes muudavad selle maailma paremaks paigaks ühe hooliva ja armastava teo haaval ning kes püüavad elada Jeesuse Kristuse jüngri õnnistatud, rahuldustpakkuvat ja rahumeelset elu, on need, kes lõpuks rahu leiavad.

Nemad saavad tundma „Jumala armastus[el], mis valgub laiali inimeste südameis; .. see on kõikidest asjadest kõige ihaldusväärsem .. ja kõige rõõmustavam hingele”.³

VIITED

1. Vt Mo 4:6.
2. Vt Mt 5:7.
3. 1. Nefi 11:22–23.

SÕNUMI ÕPETAMINE

President Uchtdorf õpetab meile, et jüngrirada on raske, kuid need, kes elavad „Jeesuse Kristuse jüngri .. rahumeelset elu, on need, kes lõpuks rahu leiavad”. Just nagu president Uchtdorf jutustab lugu Doe’st, näitamaks, kuidas Kristuse tõeline jünger võib leida katsumustest hoolimata rahu ja õnne, võite soovi korral jagada enda elust lugu, miks teie otsustasite Kristust järgida ja kuidas Ta on teid tugevdanud. Kui Vaim teid juhatab, võib isiklike lugude rääkimine tugevdada neid, keda te õpetate.

NOORED

Rõõm Jeesuse Kristuse jüngriks olemisest

Ka sul on kunagi olnud halb päev? Mida sa tuju tõstmiseks tegid? President Uchtdorf teab, et „igaüks meist kogeb südamevalu, pettumust ja kurbust. Me võime isegi tunda heitumust ja mõnikord, et me ei jaksa oma koormat kanda”.

Tema lahenduseks on elada „jüngrielu”, nagu tema seda nimetab: püsida ustavana ja liikuda usus edasi. Kui me läheme usus edasi, suudame usaldada Jumalat, pidada Tema käske ja teenida teisi – ja tunda sellest kõigest rõõmu! Nagu ütles president Uchtdorf: „Kõik, kes elavad jüngrielu .., on need, kelle väikestel tegudel on tihtipeale suur mõju.”

Soovi korral tehke nimekiri, kuidas te võite elada jüngrielu. Näiteks võiksite panna kirja teenimise idee, nagu „Aita lapsevanemal õhtusööki teha” või idee käskude pidamiseks, nagu „Palveta, et olla õdedevendadega kannatlikum”. Järgmine kord, kui tunned pettumust või ülekoormatust, võta välja oma nimekiri, vali üks idee ja proovi seda!

LAPSED

Rõõmsad ja kurvad ajad

Mõnel päeval kogeme kurbi hetki. Ja sellest pole midagi. Jeesus võib aidata sul neist üle saada.

Joonista kurb nägu. Kuidas saab Jeesus sind aidata, kui oled kurb? Joonista naerunägu. Kuidas saab Jeesus aidata sul rõõmus olla?